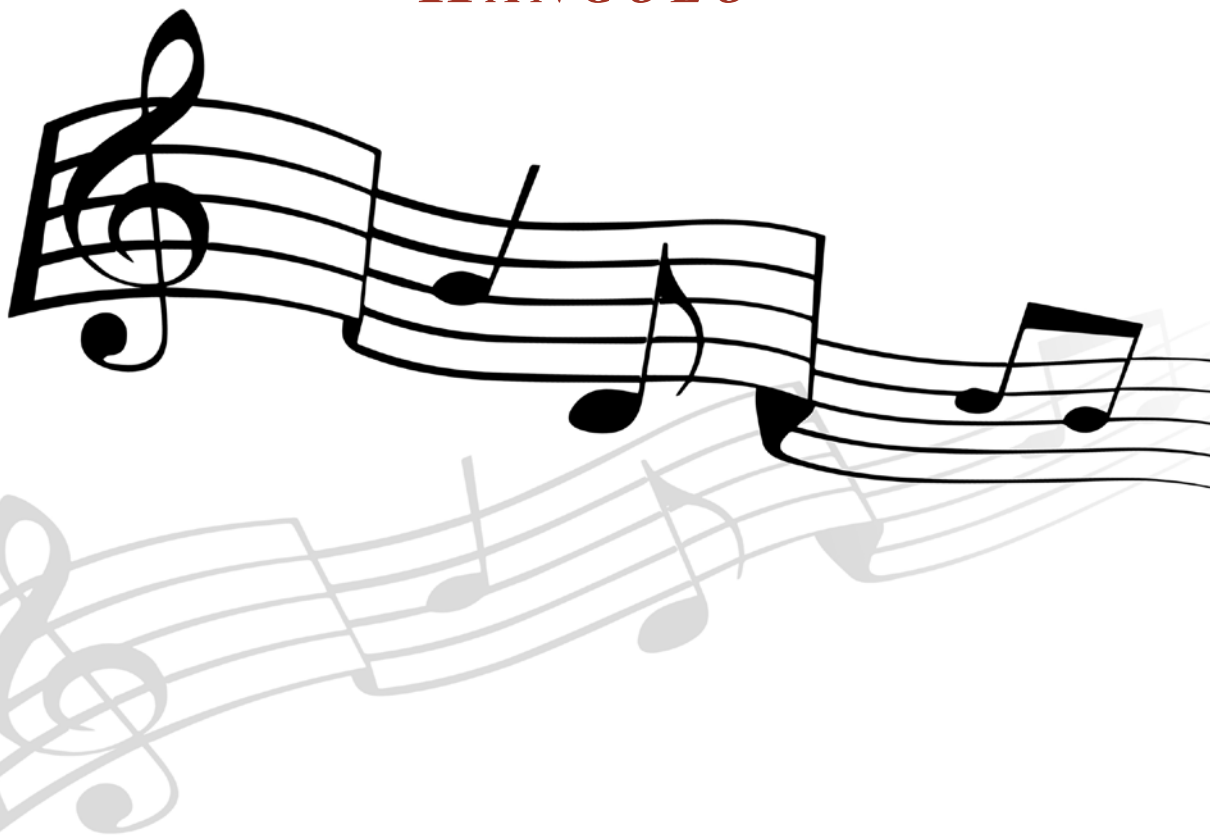

TARSOLY

A HÁLÓ LAPJA — 2014 FEBRUÁR

HANGOLÓ

„A MÁSIKHOZ VEZETŐ HÍD ÖNMAGADON ÁT VEZET.

NEKED KELL ALKALMASSÁ VÁLNI ARRA, HOGY SZERETET-KÉPES LÉGY.

RÁ KELL HANGOLÓDNOD.”

MÜLLER PÉTER

JÁTSZANI JÓ

Életünk sok területén találkozunk ezzel az egyszerű felismeréssel. Ezért járunk színházba, ezért focizunk, ezért fejtünk keresztrejtvényt vagy éppen sudokut. De talán néha ezért bosszantjuk egymást és vitatkozunk is. A játék pihentet, kikapcsol, energizál. Mindeközben pedig mégis valami nagyon fontosra nyitja fel a szemünket. Talán az egyik legfontosabb dolog, ahol magunkról tanulunk.

Maradandó élményem egy régi focimeccs, ahol óriási lelkesedéssel játszottam a nálam ugyan jobb focisták, de nyilvánvalóan egyszerűbb emberek között. (Direkt írom le most is ilyen önironikusan az akkori előítéleteimet.) Szóval lelkesen, de egyre kevésbé eredményesen, és egyre inkább görcsösen játszottam. Míg végül az egyik csapattársam néhány halk szóban azt mondta, hogy ha éppen nem megy a játék, akkor talán jobb stratégia egy kicsit hátrébb húzódni és keresni a biztos megoldást. Megvárni, míg újra ihletett állapotba kerülök – ezt a gondolatot már én tettem hozzá. Azóta is fontos élet-üzenet ez számomra. Most már értem, bár még mindig nem feltétlenül élem.

Közösségben, csoportban is sokszor megéltem a játék hatalmát.

Egy-egy problémához, önismereti felismeréshez nagyon hatékony módon visz közelebb a játék. Érdemes rászánni az időt a célzott játékokra,

mert a témához való odalépés idejét viszont nagyon lerövidíti. Az már egy újabb keletű felismerésem – bármennyire magától értetődő is –, hogy játszani akkor is érdemes egy csoportban, ha a játék sehová sem vezet és öncélúnak tűnik. Még egy felnőtt ember is nehezen bír ki egy másfél-kétórás csoportfoglalkozást – nemhogy előadást. Tapasztalatom, hogy a folyamat közepén egy tízperces játék csodákat tesz, és bőven megéri az „elpazarolt” időt.

A Közösségi Műhelyben, valamikor öt évvel ezelőtt azt kerestük, hogy hogyan oldhatnánk fel a közösségek gyakran komor hangulatát. És hogyan segíthetnénk hozzá a kisközösségeket, hogy az utcáról megérkezés, a magunkkal hozott gondok (de akár örömök) nehéz súlyát egy egyszerű módszerrel átemeljük közös élménybe. Azt láttuk, hogy jó, ha játékos formát keresünk. Ekkor talákoztunk Babály András atya ötletével, amit gyorsan magunkévá tettünk, a magunkévá formáltunk. Félévnyi munka után elkészült a Hangoló. Váratlan érdeklődés mu-

tatkozott iránta, így nemrégiben elkészítettük a második, javított kiadást is.

A Tarsoly mostani számában a Hangolót járjuk körbe. Beszélgetünk egyet András atyával, megnézzük, kinek milyen élményei vannak, és ki hogyan, mire használja. Közben pedig egyfolytában hangolózunk. Aki csak „megszólal” a Tarsoly valamelyik lapján, azonnal húz is egy kártyát. Talán ezek a válaszok többet mondanak az egész játékról, mint az összes többi írás együttvéve.

Koncz András

Egy filmszerep vagy regényszerep, amit szívesen eljátszanék.

Ha színészi képességeimet, életkoromat és sármomat figyelembe veszem, akkor talán a rám szabott szerep McClane hadnagy (eredetiben Bruce Willis) lehetne a „Die Hard” 9. részében. A bágyú morolyt, a flegmaságot tudom hozni könnyedén, egy kicsit még kellene gyúrnom, hogy atlétában is olyan jól nézzek ki, mint Bruce.

Komolyabbra fordítva a szót, minden pénzt megadnék, ha Audrey Tautou mellett eljátszhatnám Nino Quincampoix szerepét az „Amélie csodálatos életé”-ben. A forgatókönyvet szívesen kibővíteném még néhány csókjelenettel. (Eredetileg nem ezt akartam írni, de aztán tudatosodott bennem, hogy ez egy katolikus lap számára készülő válasz, így visszafogtam magam.)

A legnagyobb motiváció azonban az lenne számomra, ha egy jó rendező mellett dolgozhatnék. Ha Alejandro González Iñárritu újraforgatná a Babelt, akár a legkisebb arab statiszta szerepébe is szívesen belebójnék, mert van tippem róla, hogy hogyan dolgozik. De szintén szívesen beállnék a mai magyar alternatív színházi élet rendezői mellé is az Artur-ban vagy a Szkéné Színházban.

Koncz András

KICSI SZÍNES LAPOCSKÁK, ÉS AMI BENNÜK REJLIK

*Ifi hittanos koromban az egyik legjobb dolog a találkozóinkon (még a bulikon is) az volt, amikor **Babály András atya** – aki a plébánosom volt – elővette a színes kártyákból álló „paklit”, és elkezdtünk „játszani”. Még ma is emlékszem egy-egy ember kártyájára, és válaszára. Ez a „pakli” a mai Hangoló elődje, ötletadója. András atyához látogatunk most el, aki ízig-vérig a mi emberünk.*

Kérlek, mesélj a Hangoló „elődjének” – amely alapja a kártyajátéknak – a születéséről. Miért volt fontos számodra a játék elkészítése?

Amikor tanítottam, megfigyeltem, hogy vannak gyerekek, akik a szabadidős programokba (beszélgetés, közös játék) nehezen kapcsolódnak be. Azon gondolkodtam, hogyan lehetne ezeknek a gyerekeknek segíteni. Azt is megfigyeltem, hogy a kérdésekkel való bombázás sem mindig jött be.

A kilencvenes évek elején lehetőségem adódott megismerni a Gordon módszert, majd kiképeződtem benne,

melyben sok jó ötletet kaptunk és dolgoztunk ki. Ekkor született meg a Hangoló elődje, ami először csak nagyon szűk körben volt ismert. A lényege az volt, hogy kis színes lapokra nyitott mondatú, beszélgetést segítő gondolatokat írtam le, és egy-egy lapot húztunk ki tetszőlegesen, és kezdtünk el beszélgetni. Már az első tapasztalat az volt, hogy a csoport tagjai egyre jobban feloldódnak és kezdenek beszélgetni.

Mi a Hangoló titka? Mitől nem csak egy játék?

Szerintem a Hangoló titka csupán az, hogy figyelünk egymásra, és amiket mondunk, azok rólunk és az életünkről, tapasztalatainkról szólnak. Szerintem ezt jó megosztani másokkal.

Eddig milyen területeken, hol, kikkel játszottál a Hangolóval (tervezészetesen az általad nyomtatott

**játék, az alapjáték is beleszámít)?
Hogy fogadják az emberek, akik
először találkoznak a Hangolóval,
és te elmondod nekik, hogy milyen
játékra hívod őket? Milyen a fo-
gadtatás?**

Elég széleskörben bevettem a játékot. Már közel 20 éve rendszeresen vezetek fiataloknak lelkigyakorlatot, tartok tréningeket felnőtteknek is – mindenütt jó a fogadtatás. A tapasztalat az, hogy elég felszínes a beszélgetés, sok

Mire érdemes odafigyelni mindenkinek, aki hangolódik?

Érdemes kicssoportban, 6-8 fős csoportban játszani. Ha nagyobb létszámmal játszárok, inkább legyenek több kicssoportba bontva, és időnként cserélődjenek a csoportok tagjai. Nyolc főnél nagyobb csoportban nehéz kivágni, amíg sorra kerülök, illetve egy személyes mély érzést vagy gondolatot is nehezebben mer megfogalmazni az ember egy nagy-csoportban. Az is fontos, hogy a

Egy csoport, ahová szívesen tartoznék.

A „Beugró”, vagy a „Mindenből egy van” stábjának lennék most nagy örömmel a tagja. Legszívesebben játékos lennék, de mivel a tehetség (remélem, hogy csak színészkedés terén) elkerült, így annak is nagyon örülnék, ha csak azért állnék a kamerák másik oldalán, hogy a szünetekben bejűderozsam a színészek arcát. Nem a személyük fogott meg elsősorban, habár Rudolf Péter mindig lenyűgöz, hanem az a légkör, ami a felvétel kapcsán nekem is átjön, mint „otthonülő” nézőnek. Biztos vannak stresszes helyzetek is, de amit a rögtönzéssel művelnek, az számomra nagyon-nagy élmény. Arról már nem is beszélek, hogy mennyire szeretnék megtanulni úgy reagálni egy-egy helyzetben.

Gaga Zsuzsa

esetben az időhiány miatt. Amikor egy csoport együtt van, szeretik, ha hasznos dolgokkal töltik az időt, ami magában foglalja a tanulást is. Eddig sehol nem tapasztaltam ellenállást a játékkal kapcsolatosan.

megadott játékszabályokat menetközben is változtassák. Lehet alkotni saját szabályokat a játékhoz, ha már összeszokott a csoport. Figyeljenek mindig arra, aki beszél, ne értékeljék a beszélő véleményét gondolatát, ne értelmezzék mások

érzéseit. A játékidő ne legyen több egy óránál. Ha hosszabb időt van együtt a csoport, és nagyon ráhangolódtak, tartsanak egy kis szünetet, vagy iktassanak be egy kis mozgásos játékot is.

Elmesélnél egy-két élményt, ami nagyon élénken él az emlékeidben a játékkal kapcsolatban?

Sok ilyen van, nehéz választanom, de a legfrissebb pont a szabályok megalkotásával kapcsolatos. Az egyik csoport a következőképpen játszott: Az egyik dobott, a mellette lévő felvette a lapot és elolvasta, majd egy harmadik személynek adta oda. Jó volt látni az együttgondolkodást és az egymásra való odafigyelést. Szívesen gondolkodom vissza az egyik felnőtt csoportra, ahol az elmondásuk szerint ők jól ismerték egymást, és a játék végén örömteli könnyekkel borultak egymás nyakába és mondták, hogy ezt én soha nem gondoltam volna rólad, és milyen jól beszélgettünk. Vagy egy másik csoport, ahol a csoporttagok már együtt laktak a szemináriumban öt évig. A játék végén a legnagyobb élményük az volt, hogy milyen jól megismerték egymást. Arra is szívesen emlékezem vissza, amikor az egyik osztályban – ahol tanítottam és az órákon időnként játszottunk – az egyik fiúról, aki előtte szinte alig beszélt a tár-

saival, és emiatt alig ismerték, az osztálytársai azt mondták, hogy „Gabit a Hangoló megtanította beszélni”.

Neked melyik típusú kérdések a kedvenceid?

Szinte mindegyik a kedvencem, de amelyek sokat jelentenek a mások megismerésében, és amelyekről én is szívesen beszélek, azok az érzésekkel kapcsolatos kérdések. Azt gondolom, hogy a mi neveletésünk az érzésekről való beszélgetésekről még gyerekcipőben jár. Ezt mindenképpen fejleszteni kell. Nagy öröm számomra, amikor a férfiak őszintén beszélnek az érzéseikről.

Engedd meg, hogy húzzak neked egy kártyát. Kérlek, válaszolj rá!

Egyszer egy csoport tesztelt, és belementem a játékba. Mindenki húzott

egy lapot és nekem mindegyikre kellett válaszolnom. Sok jó dologra döbentem rá, és ezt jó megosztani másokkal. Na, hadd lássam azt a lapot.

Köszönöm a beszélgetést, és ígérd meg, ha hasonló „segédanyag”-ötleted támad, megosztod velünk.

Egy mozgás, ami megnyugtató.

Amikor tehetem, szívesen megyek a hegyekbe, a csúcsra való felmenetel már az induláskor nyugalommal tölt el, és van bennem egy vágy, hogy ott fenn minden más.

Babály András

Légy szíves, húzd ki nekem azt a lapot, hogy „Egy látvány, ami magával ragad.” Olyan szívesen választanék rá.

Rendben, akkor lássuk. Dobom a kockát... 1-es. Na vajon mit húzok? 😊

Természetesen, ha bármi hasonló eszembe jut, kopogtatok a Hálónál, hisz úgy érzem, hogy nagyon egymásra „hangolódtunk”. Köszönöm én is a kérdéseket, jó volt megosztani veletek a gondolataimat.

Gaga Zsuzsa

Egy látvány, ami magával ragad.

A nyári naplemente egy vízparton...

Babály András

SZERETNÉK VALAMIT... KÉRDEZNI

A Háló-irodák alkalmazottjai is szeretnek ám játszani. A mostani játékot a szerint a szabály szerint játszották, hogy húztak egy kérdést, majd feltették valakinek. Nézzük csak a kérdéseket és a válaszokat.

Magyari Levente:

Mit éreztem, amikor a hátam mögött rólam pletykáltak?

Szénássy Judit:

Nem emlékszem, hogy találkoztam volna kifejezett pletykával. Vagy csak nem jutott vissza a fülembe... 😊
Olyat éltem már át, hogy azzal kellett szembesülnöm, hogy valaki, akiről

azt gondoltam, hogy kedvel, szeret, ezzel ellentétes szellemben nyilatkozott rólam másoknak. Egy kicsit hasonló ez a pletykálással, mert mindkettő sunyiságot, a nyílt kommunikáció hiányát jelzi. A lényeges kérdés számomra egy ilyen helyzetben az, hogy miért nem nekem jelzi valaki, ha valami nem tetszik a vi-

selkedésemben. A „tegyük tisztába, beszéljük meg” híve vagyok és az elhallgatástól, vagy a másokkal való kibeszéléstől nem javulhatok se én – ha én vagyok a ludas –, se a pletykálóból nem tűnnek el a negatív tartalmak – amennyiben ő volt félreinformált.

Palkovics Sándor:

Egy foglalkozás, ami tetszik nekem.

Kálló József:

Szakács,

...mert az egyik legfontosabb számomra a hasam!

...mert nagy hivatás ez!

...mert ételt főzni másoknak, ráadásul finomat, az már művészet!

...az egyik barátom szerint: „nagy dógok ezek!” Talán az egyik legnagyobb az életben!

Ráadás: színész,

...mert színház az egész világ!

Csobot-Györgydeák Szabolcs:

Gondolataim a szegénységről és a gazdagságról.

Venchich Róbert (Boby):

Valamikor én is pénzben mértem a szegénységet és a gazdagságot. Akkoriban sosem voltam boldog, és valami hiányzott az életemből, mert mindig csak többre és többre vágytam. Ma ezt nevezném szegénységnek, pedig akkoriban pont az ellenkezőjét gondoltam. Később rájöttem, hogy mennyire fontos az életemben a helyes értékrend, és ma talán elmondhatom, hogy elindultam egy úton, melyről még manapság is sikerül néha lekanyarodnom, de igyekszem visszatérni, és apró lépésekkel előbbre jutni. Ezen az úton nagy segítség számomra az ima, ami nap mint nap megerősít, és erőt ad a nehézségek leküzdéséhez. Visszatérve a témához, elmondhatom, hogy számomra a hitem jelenti a gazdagságot, és ebben az anyagi világban is igyekeznem kell úgy

Gaga Zsuzsa:

Mutass be egy embert, akihez szeretnél volna hasonlítani.

Halmi Ági:

Az elemi iskolában matekot tanított nekem H. Stefánia. Középkorú, molett nő volt. Haját kontyba fésülte. Külseje, ruházata nem keltett feltűnést, mégis mosolygó arca és meleg barna szeme széppé varázsolta egész megjelenését. Én is, mint a legtöbb tanítványa nagyon

Egy feladat, amit szívesen elvállalnék.

Szeretnék minden olyan feladatot szívesen elvállalni, amit a Jóisten nekem szánt, nekem gondolt.

Magyari Larente

élni, hogy ne az anyagi javakat helyezzem előtérbe. Befejezésül egy számomra kedves idézet osztanék meg: „Az ember akkor a legerősebb, amikor térden áll.”

kedveltem őt. Tanított és nevelt is bennünket egyszerre. Emlékszem szája szegletében sokszor véltem felfedezni egy boldog, huncut kis-lányos mosolyt, ha valaki jól felelt.

A megértő, segítőkész, és kedélyes tanárnő egész lényével és magatartásával tiszteletet élvezett kol-

Gaga Zsuzsa:

Valami, amivel foglalkozni szeretnék.

Egy helyszín, ahol szívesen ott lettem volna.

13 éves voltam, amikor meghívtak egy barlangászati túrára hivatásos barlangász vezetésével. Helyszín az Almási barlang (Orbán Balázs barlang), kb. 50 km-re Csíkszeredától. Sajnos, nem sikerült eljutnom oda, és ez a mai napig hiányérzettel tölt el. Remélem, még lesz alkalmam, hogy egy ilyen barlangtúrán részt vegyek.

Csobot-Györgydeák Szabolcs

légái körében. Nagyon becsültem benne, hogy a mi vallásellenes körünkben nem hivalkodva, de rendíthetetlenül gyakorolta hitét. Bár mindenki tudta, hogy templomba jár és rendszeres áldozó, még a párttagok is szemet hunytak e kis „hibája” fölött. Ma is csodálom a hétköznapi tanúsított szerénységét, a derűs kiegyensúlyozottságát, amelyet mély hite és emberszeretete táplált. De jó lenne mindig hasonlítani rá!

Palkovics Sándor:

Szeretnék valamit végre befejezni.

Nánási Tóni:

Szeretném végre befejezni a kárpátaljai HGT körüli kérdések megoldását.

Bittsánszky Lotti:

Szeretnék újra zenélni. Például fuvolázni. Általános iskolában tanultam. Nem voltam valami szorgalmas, de szívesen próbálkoznék újra. Vagy talán amihez még inkább lenne kedvem, énekelni újra kórusban. Nagyon nagy élményt jelentet-

tek a Budapesti Ifjúsági Kórusnál való fellépések. Legemlékezetesebb volt amikor Händel Messiását adhattuk elő. Leírhatatlan élmények ezek.

igazság kimondása és a szeretet ne kerüljenek konfliktusba egymással és ne sérüljön egyik sem. Ezt szolgálja az okos forma. A Lélek nagy ajándékának tartom, amikor ezt a

Egy kéz, amit jó volt hosszan néznie.

Az a kéz, amelyet jó volt hosszan nézni, igazából egy másik képről jutott az eszembe. Van egy kép rólam egy éves koromban, amelyen szétfolyva ülök egy fotelben, egy sapkában. A sapka, egy három éves gyermek fejére is nagy lenne, az én fejemre azonban alig megy rá. Szüleim pedig először a nagyobbik fiammal, majd a kisebbik fiammal is készítették egy fotót, gyakorlatilag ugyanabban a pozícióban, egy fotelben, egy sapkában. Majd hogyanem hagyományá vált. Előkerestem azt a képet is, amely rólam készült. Mindkettőt (mindhármát) jó hosszan néztem külön-külön is, aztán egymás mellé tettem őket. Még hosszabb ideig néztem. Jó érzés volt.

Dancs György

Dancs Gyuri:

Mit érzek, amikor csoport előtt kell megszólalnom?

két nagyon fontos szempontot sikerül gyümölcsözően összeegyeztetnem.

Tímár Sándor:

Mivel hiszek a szavak erejében, és abban, hogy esetlen szavaim megérinthetnek másokat, elsősorban nagy öröm szokott bennem lenni. Történik ez annak ellenére, hogy ez néha nem látszik. Kicsit amolyan missziós munkának érzem, magvetésnek. Ugyanakkor érzem felelősségem súlyát is, hiszen szavaimmal építeni, de rombolni is tudok. Ezért tartom nagyon fontosnak, hogy az

Konrád Csongor:

Egy vers, ami mélyen hatott rám.

Bayer Róbert:

József Attila Kései siratója jutott elsőként eszembe. Nagyon sok személyes fájdalom és tehetetlenség jön át belőle, miközben mozgóképeszerű és személyes az egész. A végén pedig, ahol a keserűség és a vád a kiabálásig ér a csúcra, észérvekkel halkul bele a vers a józanságba.

Talán néha kölcsön is veszem a szavait a dühömhöz.

Agócs Júlia:

Egy vakáció, amire jó visszaemlékezni.

Jakab Ferenc:

Én mindegyik vakációmra szívesen emlékszem vissza, hála Istennek mindegyik jó volt.

Magyar Levente:

Mit éreztem hosszú útról hazaérkezve, amikor nem vártak?

Sebestyén Ottó:

Magányosságot, gyökértelenséget. Szerintem Isten szeretete leginkább

abban mutatkozik meg, hogy valaki, valakik várnak rád, mert közéjük tartozol.

Agócs Júlia:

Gondolataim az élet értelméről.

Hajdú András:

„Mi az élet értelme?” Sokan és sokszor próbáltak már erre a kérdésre választ adni. Lehetne ma is vitatkozni arról, ki mit tart az élet értelmének. Számomra mindennek van értelme, semmi sem történik véletlenül. Azt hogy megszülettem, nem a véletlen művének tarom. Hogy mennyire válik ez az élet értelmessé, az csakis tőlem függ. Isten megadta nekem a választás lehetőségét, a döntés lehetőségét, így eldönthe-

tem, hogy hogyan élek: értelmessé – élhetővé, boldoggá teszem életemet, vagy elherdálom, céltalanul leélem.

Az életem értelme szerintem az, hogy tudok szeretve lenni és szeretni, tudok kapni, elfogadni és tudok adni. Szent Pál írja le a szeretet himnuszában, hogy minden értelmetlen, ha szeretet nincs bennem. A krisztusi parancs is erről szól: „Arról ismerjenek meg, hogy hozzám tartoztok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt!” A szeretet az elfogadás, döntés. Ezt csak akkor tudom, ha elfogadom önmagam, ha szeretem önmagam.

Csobot-Györgydeák Szabolcs:

Mit érzek, amikor rájövök, hogy tévedtem?

Szeibert András:

Ez nagyon függ attól, hogy mi a téma, milyen súlya volt a dolognak, ki előtt derül ki a tévedésem. Ezért van úgy, hogy tulajdonképpen nem

Egy emberi tulajdonság, amit nagyra tartok.

Az egy kérdésre, ha lehet, kettőt válaszolok: becsületesség és őszinteség.

Palkovics Sándor

Koncz András:

Gondolataim a félelemről.

Orosz Sára:

Attól félek leginkább, hogy elveszítem amit/akit szeretek. Ózddal kapcsolatban számtalanszor feljött bennem. Gyakran kerülök olyan helyzetbe emiatt, ami nem jó nekem. A félelem nálam sokszor me nekülésben nyilvánul meg.

is tulajdonítok neki túl nagy jelentőséget: emberek vagyunk, tévedhetünk, megyek tovább, szinte mintha semmi se történt volna. Néha ellenben napokig, hetekig is tud egy-egy tévedésem foglalkoztatni, ha olyan volt a helyzet, a körülmények. Azok a rossz helyzetek, amikor mindez ellenséges érzülettel, mintegy támadásként történik. Ha az ember valóban tévedett, akkor nehéz is a

védekezés, amiben egyébként akkor sem vagyok túl jó, még akkor sem, ha igazam van. A legfájóbbak azok a tévedéseim, amikor emberek megítélésében tévedek, akár pozitív, akár negatív irányban. Talán az a rosszabb érzés, amikor valakiről később kiderül, hogy sokkal jobb ember annál, mint amit eredetileg képzeltem róla.

nom, hogy el ne essem. Talán erre mondják, hogy megőrizte a lélekjelenségét?

Koncz András:

Valami, amit nem tudnék elviselni.

Barta Magdi:

Az első dolog, ami megfogalmazódott bennem az, hogy a Jóistennel való kapcsolatom, a vele való hitem fejlődését, ha megpróbálná

Dancs György:

Mesélj el egy pillanatot, amikor valóban jelen tudtál lenni!

bárki tiltani, azt nem tudnám elviselni.

Halm Kornél:

Múltkor síelés közben nagy sebességgel haladtam, és egy buckán egy pillanatra elvesztettem az egyensúlyomat. Nagyon kellett koncentrálnom,

Ami számomra még elfogadhatatlan, az az, ha a családomat bántalmazzák, és itt a gyerekeim testi és lelki épségére gondolok. Kérem a Mindenhatót, hogy ne kerüljünk olyan helyzetbe, hogy az elviselhetlent kipróbáljuk.

Egy hang, amit sosem fogok elfelejteni.

Egyik nyári táborban a tűz mellett üldögéltünk. Előkerült egy doromb. Azok a hangok, amik abból a pici hangszerből jöttek ki, sokszor itt csengnek a fülemben. Olyan nagy hatással volt rám, hogy én is beszereztem egyet. Nagy ritkán van csak időm elővenni, de akkor örömmel pengetem.

Konrád Csongor

Egy illat, ami megtetszett.

Nápozás után a kezem szaga.

Agócs Juli

Hiszem azt, hogy a Jóisten megsegített minden nehéz helyzetben, tenyerén hordozva, és benne mindig megbízhatom.

„Ha test szerint csak egy anyja is van Krisztusnak, mégis mindenki hitének a gyümölcse Krisztus” Szent Ambrus

talában nem érzem, sőt, kiegyensúlyozatlanságuk egyik okának tartom, hogy nem fogadják el magukat. Korosztályomra jellemző, hogy szeretnének fiatalabbnak látszani, hogy tegeződve köszöntenek vadidegeneket, ugyanúgy lóg az ötvenes

Konrád Csongor:

Valami, ami engem a velem egykorúakban zavar.

Orosz István:

Szeretek annyi éves lenni, amennyi vagyok. Az embereken ezt ál-

férfi fülbevalóján valami csüngő, mintha tini lenne, nem beszélve a nők haj- és arcfestéséről. Zavar a korosztályomban, hogy másnak akarnak látszani...

Összeállította: Gaga Zsuzsa

JÁTÉKOSI ÉLMÉNYEK

Remegő szívvel szólaltam meg..., háttérben izgultam..., megindultan beszélt..., ekkor szerettem bele a játékba..., látnotok kellett volna az arcát, teljesen kivirult... Élmények, amelyeket „csak” egy játék okozott, amelyekre – talán – hosszú ideig fognak emlékezni azok, akik átélték. Néhány „játékost” felkerestünk, akik örömmel osztották meg velünk egy-egy élményüket a Hangolóval kapcsolatban. Neked is vannak? Küldd el nekünk, hogy egy kicsit mi is részesei lehessünk!

Tamás Magdi

„Egy szó, amit szeretek.”

Kevesen voltunk a kiscsoportban,

a saját szavamat, azok után, amelyek elhangzottak: *szeretet, béke, szeretlek...*

Egy iskola/tanfolyam, ahová szívesen járnék.

Varrótanfolyam! Ahol táskát, nadrágot, kabátot, köntört, mindenfélét varrnánk, praktikus szabármintákból. Ez igazán kikapcsolna és feltöltene!

Tamás Magdi

talán öten-hatan. Utolsó voltam a sorban. Az előttem elhangzó szavak elbizonytalanítottak: kimondhatom-e

Kicsit remegő szívvel szólaltam meg (ha már ezt gondoltam ki, csak nem fogok meghátrálni saját magam előtt?): *mégis*.

Gyökössy Bandi bácsiról olvastam sok-sok évvel ezelőtt, hogy ott állt ez a szó egy táblácskán az íróasztalán. Azóta ízlelgetem, és sokszor visszatérek hozzá. *Mégis*.

Salai Gábor

Bár nem túl sokat hangolóztam ezidáig, néhányszor elővettük a

közösségben, egyszer-kétszer még a családban is. Mindig volt pozitív hozadéka.

Egyik közösségi karácsonyi alkalmon a gyerekeket is bevontuk a hangolózásba. Közülük a legkisebb

Szeretnék valamit lefesteni.

Szeretném lefesteni úrhajós tárlatból a Földet, de nem pont úgy, ahogy az a valóságban látszik. Valahogy úgy, mintha Isten szemével néznénk (nem az úrhajóséval), úgy láttatni az egészet. Ugyanakkor a részleteket is megmutatva, mert mindkettő fontos és csodálatos.

Salai Gábor

A közösségben segít az őszinte léggör kialakításában – persze csak, ha komolyan vesszük – és mi komolyan vettük, mert a játék az komoly dolog. Segítségével jól bevonhatóak az emberek a beszélgetésbe, mert egyszerűen mindenki helyzetbe hozható. A közösségünk tagjai között is van néhány állandó használója. Az egyik angol tanárnő az óráit mindig Hangolóval kezdi. A másik barátunk mentálhigiénés tréningeken használja a résztvevők számára megfelelő fokozatú kártyacsomagokat.

(körülbelül 4-5 éves) nagyon megindítóan beszélt arról, hogy miért szereti a szüleit.

Kovács Ági

Körülbelül két éve vettem meg a Hangoló játékot. Közösségemben mindig van témánk, ezért nem tartottam fontosnak, hogy kártya segítségével kezdjünk el beszélgetni. Így szépen feledésbe merült a létezése. Egy alkalommal a lányom a barátnőivel akarta megünnepelni a születésnapját. Ez volt az első közös

ünneplésük, ezért igencsak izgult, hogy jól sikerüljön az akció, és mindenki jól érezze magát. Tőlem is tanácsot kért. Ekkor jutott eszembe a játék. Igaz, hogy a lányok még

játék. A háttérben izgultam, hogy nem lesz-e unalmas, vagy éppen „ciki”. Meglepetésemre az első három kérdés után úgy beindult a beszélgetés, hogy egész délután ki

Egy szimpatikus híres ember.

A húzott kártyát elolvasva nekem ez a válasz ugrott be: Jézus.

Kovács Ági

csak tizenhárom évesek voltak, de gondoltam egy próbát megér. Kiválogattam a korosztályuknak megfelelő kérdéseket, és a szabályok elmagyarázása után kezdődhetett a

sem mozdultak, élvezték egymás társaságát, és csak beszélgettek, beszélgettek, beszélgettek...

A születésnap parti nagyon jól sikerült, mindenki jól érezte magát.

Engem örömmel töltött el, hogy a lányom boldog, és hogy barátnőivel együtt koruk ellenére tudtak „komoly” dolgokról is beszélgetni úgy, hogy még élvezték is.

Orosz Rita

Nem olyan nagy az egyházközségünk, de hála Istennek több kisközség is működik itt. Kicsit meredeket gondoltunk: két csapatnak a nyári szünet előtti záróalkalmat közösre szerveztük. Nem mindenki ismerte egymást. Sőt, volt, akinek a házastársa járt csak a közösségbe, de erre a „bulira” eljött. Itt volt a kántorunk, a hittantanár a feleségével, és a kereszteleten érdeklődő, akiből úgy kell az összejöveteleken kiszerezni valamit, s a nagy dumás

Mindenki nagyon türelmes volt, végig bírtuk hallgatni egymást, és úgy tudtunk elköszönni egymástól, hogy ősszel nagyon vártuk az új-rakezdest. Tulajdonképpen ezen az estén szerettem meg a kártyát.

Kolcza Judit

Ifjúsági közösségünkbe nagyszámú (több mint száz) fiatal jár, és minden alkalommal lehet csatlakozni, bármikor érkezzen is az ember. Éppen ezért – az állandó kiscsoportok mellett – szükség van egy „keltető” kiscsoportra is, ahol az újonnan érkezett csatlakozni vágyók találkoznak, osztják meg egymással az aznapi előadás kapcsán gondolkataikat, tapasztalataikat. Ha éppen mi vezetjük a „keltetősök” beszél-

Egy mozdulat, amit szeretek.

*Amikor Jónás atya felemeli a kezét és azt mondja: „és én feloldozlak téged...”
Ezt a mozdulatot olyan sok gondolat, gyötrődés, ima és könny, olykor kényszerű bocsánatkérés előzi meg, hogy a megkönnyebbülés mozdulatát jelenti számomra.
Szeretetet. A Szeretetet. Amit csak szeretni lehet.*

Orosz Rita

központi figura... Vegyes társaság, viszonylag nagy létszám. Finomakat sütögettünk, kortyolgattunk. Jó hangulatban beszélgettünk, amikor zárt helyre hajtott a hirtelen eleredő eső. Ekkor nyúltunk a Hangolóért.

getését, szinte minden alkalommal viszem magammal a Hangolós kérdéseket, mivel a bemutatkozó kör után, de még a témában való elmélyülés előtt segíti az ismeretlen emberek közötti feloldódást. Ilyen

alkalommal mindig átválogatom a kártyákat, nehogy egy túl mély kérdés zavarba hozzon valakit, de még így is marad benne elég izgalmas téma, ami közelebb hozhat egymáshoz.

a saját hivatásának és családjának megfelelően), vagy éppen ezért, ki tudja, sokszor lerövidíti az újra-összerázódás idejét a Hangoló. Így legalább nemcsak ugyanazokat a „Kivel mi van?” köröket futjuk, hanem újdonságok is kiderülnek az

Egy szó, amit szeretek.

Kedvesem.

Hajdú Laura

Marx Anna

Családi nyaralások alkalmával előszeretettel vesszük elő a Hangolót. Nagy család vagyunk – 8 tesó és szülők –, és bár most már eléggé szerteágazóak az utak (ki-ki mozog

irányított beszélgetés miatt. A legutóbbi mélyre hatoló élményem a tavalyi családi nyaralás alkalmával volt, amikor hónapok után először ült le egy asztalhoz a családunk, és elővettük a játékot. Amikor édes-

anyámra került a sor, és feltette magának a kérdést, hogy kit tudna megnevezni a példaképének, ott kötött ki, hogy leginkább az egyik öcsémet, aki akkor 15 éves ifjú sportolóként heti 12 edzéssel az önfegyelem és a szívósság magaslataira kapaszkodott egy év leforgása alatt. Ugyan mindnyájan tudtuk, hogy az öcsénk mennyit edz, de különösen jó volt akkor, hogy abban a helyzetbenkönyvű lett egymásnak elmondani, hogy ezt milyen nagyra értékeljük, arról nem is beszélve, hogy az öcsémnek milyen sokat jelentett, hogy egy olyan prominens személytől hallja ezt, mint az édesanyja. Látnotok kellett volna a kis krapek arcát – teljesen kivirult!

Hajdú Laura

A lányaimmal játszottunk, és én azt a kártyát húztam, hogy „kedvenc zeneszámom”. Így elmondhatom, sőt meg is hallgattuk a kedvenc dalomat Katie Meluatól. Noha nem a lányaim zenei stílusa, de a játék kereteiben szívesen végighallgatták. Mikor ők húzták ki a „Büszke vagyok rád, mert...” vagy „Az szeretem benned, hogy...” kártyákat, kíváncsian várták gondolataimat. Ezekre a kártyákra a többiek mondják el a húzónak, hogy miért büszkéek rá, vagy épp mit szeretnek benne.

Legeza Kata

Szeretnék valamit otthonra, ami most nincs.

Erre a kérdésre rögtön eszembe jut egy praktikus válasz: függöny a nappaliba.

Kolcza Judit

HANGOLÓ FRISSÍTÉS

Amikor a Hangoló először megjelent, eléggé szilárd képünk volt arról, hogy kikkel, mikor és hogyan lehet alkalmas használni. Azóta viszont azt tapasztaljuk, hogy sokkal többféle körben, több alkalommal és sokféleképpen. Néhány ötletből szemezgetünk.

Tipikusan a közösségi alkalom elején, teljes körben és dobókockával játszunk a Hangolót. De már ebben a körben is lehetnek újabb ötleteink. Talán érdemes lehet a nagy kör helyett párosával egymás felé fordulva játszani. Főleg olyan helyzetekben, amikor a személyes megnyílás a körben még nehezebben megy, vagy ha a résztvevők nagyon különbözőek a szűkszavúság, a bőbeszédűség szempontjából. A kisebb csoportban való beszélgetés segíthet technikai problémák – pl. késés – megoldásában, áthidalásában is.

Szintén jó ötletnek látszik a Han-

goló használata a közösségi összejövetel más pontjain is. Érdemes bármikor elővenni, amikor leül a hangulat, amikor valaki már rég nem szólalt meg, amikor két blokk

között egy kis váltásra lenne szükség.

A szabályok pedig bárhogy módosíthatóak. Húzzatok kártyát, és adjátok át annak, aki szeretnétek, hogy válaszoljon! Fordítsátok imába a beszélgetést! (Lásd a „Lelki kapaszkodó” rovatot!) Vagy, amit több helyen is említünk ebben a számban: írjatok saját kártyákat bármely témához!

Érdemes lehet a Hangolót nem csak a kisközösségben kipróbálni. Családi körben való hangolózásról hallottam már jó élményeket, de

nehézségeket is. Azt hiszem a játéksorán fontos az önkéntes

belépés lehetősége és szabadsága. Amikor olyan helyzetben szeretné használni, ahol nem megszokott dolog a megosztás, érdemes lehet elmondani annak általános szabályait.

Vannak, akik baráti beszélgetésben – ismét akár négyszemközt is – szívesen használják a Hangolót. Ilyen helyzetben három-négy kérdés után el is lehet engedni a mankót és átsiklani a szabad beszélgetésbe.

Olyat is hallottam, hogy egy nyelvtanár a magántanítványával használta a Hangolót. Szakmai és kapcsolatépítő fogás egyben. Egy

pedagógus pedig az órán is rengeteg mindenre használhatja. Nem csak osztályfőnökként, de akár fogalmazást íratva vagy az óra elején-közepén felrázónak.

Budapesten a Hangoló már Háló találkozón is bevetésre került. Segített a legelső megszólalásban és a megérkezésben.

Koncz András

HÓDÍT A JÁTÉK

„Nem lehet megenni..., az egyik legjobb csapat-, és közösségépítő találmány” – állítja Dulau Dianna, aki Nagyváradon számos közösségben alkalmazza a Hangolót. Ha valaki, ő megannyi beszélgetés során megtapasztalta már a Hangoló áldásos hatásait. Húzzuk is a kártyát Dayának. És láss csodát: „Gondolataim a Hangolóról”...

Mikor ismertétek meg, fedeztétek fel magatoknak a Hangolót?

Én már nem emlékszem pontosan. Tudom, hogy sokat hallottam Bayer Robitól róla, hogy készülöben van ez a játék, majd később azt is, hogy el is készült, de az irodánkba, Nagyváradra először 2010 végén került. Mi 2011-től kezdtük el használni nagyon lelkesen, és ez a lelkesedés a mai napig tart. Különösen a tini ifik körében. Mivel tanítok, ezért tanárkollégáimnak is ajánlottam,

mégpedig nagy sikerrel. Most hódít felénk a „játék”.

Te hogyan ajánlanád, hogyan ismertetnéd, hogyan írnád le pár szóban valakinek ezt a „játékot”, olyannak, aki egyáltalán nem hallott még a Hangolóról?

Egy csapatépítő, közösségformáló játék. Ha valakik még nem ismerik egymást, akkor nekik azért ajánlom, ha pedig a játékosok egy kicsit már ismerik egymást, akkor

akik szintén igen nagy lelkesedéssel használják. Konrád Katalin, iskolánk osztályfőnökeinek és az Animátor csoportnak – a püspökség ifi csoportjának – is bemutattuk,

nekik a gátlások oldására és a tabuk felszámolására, illetve kötetlenebb beszélgetések elkezdésére ajánlom. Ugyanis ha már jobban ismerik egymást, akkor a játék során fény

derül sok-sok ki nem mondott dologra, és az egymás iránti bizalmat kellőképpen építi. Egyszóval mindenkinek, minden esetben ajánlom.

tartottunk találkozót, és az új generációk most is hetente tartanak. Ezeken valóban sűrűn kézbe kerül a Hangoló. Nem lehet megunni, mert a csapat tagjai is változnak, illetve

Egy könyv ami tetszik nekem.

Khaled Hosseini: Ezeregy tündöklő nap

Legeza Kata

Volt, hogy találkozózn is „bevetet-tetek”?

Én éveken át a tini-ifi csapat közösségének létrehozásával és koordinálásával foglalkoztam. Hetente

korukból fakadóan a személyiségük és gondolkodásmódjuk is folyamatosan változik, alakul. Nálunk nagy sikert aratott, de bármilyen korosztállyal játszható.

Mik lehetnek a lehetséges nehézségek a hangolózásban (ha vannak egyáltalán ilyenek)? Volt-e olyan alkalom, amikor valami nem jól sült el beszélgetéskor?

Elsősorban a célt kell meghatározni. Mit akarok a Hangolóval elérni? Mi először ismerkedni akartunk... Úgy építettem fel annak idején a hangolózást, hogy lépésről-lépésre haladjunk a csapatunk építésében, és a tinik ismerjék meg egymást jobban, szabaduljanak meg a gát-

lásaiktól, és attól, hogy féljenek bővebben válaszolni... Szerintem, ha van hozzá cél rendelve, akkor a kérdéseket a szerint ki lehet válogatni, majd elkezdni beszélgetni. Nagyon kell figyelni az emberek reakcióit. Ha kényes a kérdés, vagy nem akar válaszolni rá, nem kell erőltetni. Nekünk nem sült el rosszul, mert megszokták az ilyen jellegű „játékokat” és már saját maguk tartottak Hangolót. A felnőtt ifiknél mostanában kerül újra elő.

Milyen gyakran hangolóztok? Valóban építi a közösségeket? Miért nem válik unalmassá egy idő után?

A tinik minden hónapban hangolóznak. Anno havonta tartottuk, ami azt jelentette, hogy mindenki, aki bevállalta, tartott egy-egy Hangoló-délutánt. Eleinte velem keresték ki a kérdéseket, de most már maguktól is megy. Tapasztalatból mondhatom,

Egy állatfajta, ami leginkább lennék.

Én mindig úgy gondoltam, dinoszaurusz lennék. Kihaltak, pedig olyan sokáig éltek a Földön. Kíváncsiság tölt el a kihalt fajok iránt. Most azonban a kutya áll a legközelebb a szívemhez a hűségéért, hálájáért.

Értelmes, játékos, barátságos, megértő, türelmes, de ami a legfontosabb, hogy szeretetet sugároz maga körül, nem hiába mondják, hogy az ember legjobb barátja.

Dulan Daya

hogy az egyik legjobb csapat-, közösségépítő találmány. Nem unalmas, mert rengeteg kérdés van, és akár ki is lehet egészíteni azokat attól függően, hogy mi a cél, és mennyi idő van rá. Azért sem tud

Leginkább három dologban: ismerkedésben, önismeretben, bizalomépítésben.

Miben különbözik a hangolózás egy átlagos beszélgetéstől?

unalmassá válni, mert bizonyos értelemben időről időre mindenki változik. Sőt van, hogy bővül a közösség, és az újtagokkal is meg kell ismerkedni. Az új emberek megismerésére is alkalmas ez a játék.

Miben segít leginkább a Hangoló egy közösségnek? Közösségi értelemben hogyan és miért lehet közösségépítő a Hangoló?

Mi sokszor úgy játszuk, hogy több ember ugyanarról a dologról beszél, és válaszadás közben nem csak egymást, hanem magukat is jobban megismerik ugyanabban a témában. Közvetlen, bizalmi, jó hangulatban olyan kellemesen telik az idő, hogy észre sem lehet venni, hogy röpül, jóllehet a Hangoló kötöttebb, mint egy átlagos beszélgetés.

Legeza Kata

AZ ÚRTÓL KAPOTT LAPOK

Legkedvesebb szentírási idézeteink közül válogattunk számotokra, kicsit az új esztendőre hangolódva, hogy alkalmunk nyíljon elgondolkodni, elmélyülni, és magunkban is megfogalmazni gondolatokat, kérdéseket. Most Hangoló játékra hívunk Benneteket! Az alábbi idézetekhez Hangoló-típusú kérdéseket fogalmaztunk meg, a kipontozott vonalra hagyunk helyet a ti kérdéseiteknek! Ti milyen Hangoló-kérdéseket fogalmaznátok meg? Ez a feladat továbbgondolásra ad lehetőséget, alkalmat! Válasszatok ti is kedvenc idézeteitekhez kérdéseket, amiket magatoknak, barátaitoknak fogalmaznátok meg!

**„Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen.”
(Jer 31,3)**

Mikor, és hol, milyen helyzetben érezted azt, hogy végtelenül szeretve vagy?

.....
 .....
 .....
 .....

„Bizony végbe viszi, ami felőlem elrendeltetett, és ilyen sok van még Ónála.” (Jób 23,14)

Volt-e olyan helyzet az életedben, amikor megtapasztaltad a bizonyosságot, hogy valami elrendeltetett?

.....
 .....
 .....
 .....
 .....

„Nézd, az ajtóban állok és kopogok. Aki meghallja szavam, és ajtót nyit, bemegyek hozzá, velem eszem, ő meg velem.” (Jel 3,20)

Volt-e olyan konkrét helyzet az életedben, amikor hallottad, hogy a Jóisten kopogtat, hív valamire, és ajtót nyitottál? Volt-e olyan, amikor nem nyitottál ajtót? Mit éreztél ezekben a helyzetekben?

.....
 .....

.....
 .....
 .....
Jézus megkérdezte: „Mit tegyek veled?” „Mester – kérte a vak –, hogy lássak.” (Mk 10,51)

Mi az, aminek újralátására leginkább vágyakozol?

.....
 .....
 .....
 .....

.....
 .....
 .....
 .....
„Vegyétek magatokra igámat, és tanuljatok tőlem, mert én szelíd vagyok és alázatos szívű, és nyugalmat talál lelketek. Mert az én igám édes, és az én terhem könnyű.” (Mt 11,28-30)

Tiszta szívvel tudod-e édesnek érezni az igádat? Tudtad-e valaha, tudod-e most könnyűnek érezni a terhedet!?

.....
 .....
 .....
 .....

„Nem kell elmenniük, ti adjatok nekik enni!” „Csak öt kenyereünk van és két halunk” – felelték. „Hozzátok ide!” – mondta (Mt 14,17-18)

Mi a te „öt kenyered és két halad”, amit az Úr örömmel sokszoroz meg?

.....
 .....
 .....
 .....

Összeállította: Legeza Márti

Egy könyv, ami tetszik nekem.

Pilinszky János: Csönd és közelség című válogatás kötetét ajándékoztam apukámnak karácsonyra. Már az ünnepek első napjaiban valami elemi erővel vágyakoztam utána, kezembe vettem, bele-bele olvastam, és tulajdonképpen Pilinszky gondolatai segítettek az óévi hálaadásban. Rövidebb, hosszabb írásainak köszönhetően tudtam átgondolni az elmúlt esztendőt és mélyen szántó írásairal indultam neki az új esztendőnek. Irodalomtörténetünkben egészen páratlan életművet hagyott hátra, írásai, gondolatai híven tükrözik szemléletének, hitének mélységeit, amiből sokan táplálkozhatunk. Jó szívvel ajánlom mindenkinek!

Legeza Márti

HANGOLÓ, MINT LELKI KAPASZKODÓ

A Hangoló elkészítése a Közösségi Műhely nevéhez kötődik. A műhely tagjaival (Agócs Juli, Bayer Robi, Bittsánszky Lotti, Gaga Zsuzsa, Juhász Bálint, Juhász Mária, Koncz András) arról beszélgettünk, hogy a Hangoló használható-e lelki programokon, illetve milyen lelki üzenetet hordozhat.

Van olyan kérdés a pakliban, ami megmozdítja belső világunkat. A kérdést és a választ is az Úr elé tudjuk tenni. Sokszor megéltük, hogy a kérdést kihúзва az első érzés egy ijedség, hogy erre nehéz lesz vála-

szolni. Mert beindít bennem valamit, ami mélyre, ismeretlen helyre visz. A legmunkásabb kérdések azok, amelyek valamelyik hiányosságomat találják el. Nem biztos, hogy a megfogalmazott, szavakba öntött

Egy anyag, amit szeretek.

Egy színes bársony, tarka, kék, sárga, rozsdaszínű mintákkal. Bálint hozta nekem Lengyelországból úgy 40 évvel ezelőtt. Szoknyát varrtam belőle magamnak és nagyon sokat hordtam, de nem lehetett ronggyá tenni. Ezt is szeretem benne, hogy az idő (és a viselés) nem látszik meg rajta. Most a dobozolásnál előkerült és a maradék darabjai is. Valami szépet fogok varrni belőle az unokámnak.

Juhász Mária

válaszommal, de a bennem zajló folyamattal biztosan imádkozom.

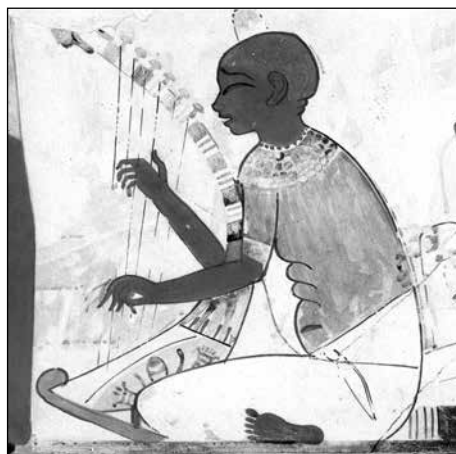
A csomagban szándékosan nincsen olyan kérdés, amely Istenről szól. De eljátszhatunk a gondolattal, hogy készíthetünk-e imakártyákat. Ennek csak a fantáziánk szabhat határt. Íme, néhány ötlet:

- Egy dolog, amiért ma hálát adok.

- Egy fohász a mellettem ülőért.

Az is érdekes, ha a hangolózást egy imával indítjuk s imával zárjuk le. Ezzel megpróbálhatjuk a közönséges kérdéseket beemelni egy még őszintébb és még inkább Isten felé nyitott helyzetbe. Ilyenkor érdemes rövidebb ideig, 10-15 percig játszani, amíg az ima intenzitását őrizni tudjuk. Fontos lehet egy ilyen helyzetben tudni azt, hogy az imában is bőven van helye a humornak.

Eddigi tapasztalatunkban kevés élményt találtunk, ami direkt Istenkapcsolatra vezetett. Viszont az önmagammal, és a játékosársammal

akár direkt módon is (pl. a kettes pakli). Életünkben sokszor vagyunk negatívak; de nem emlékszünk olyan hangolózásra, amely negatív

Szeretnék valamit felfedezni.

Mindig nagyon érdekelt a felfedezés, „kezdetben” elsősorban a fizika. Öveges volt a kedvenc iróm, a kísérleteit sokszor kipróbáltam. Mostanában leginkább magamat szeretném felfedezni, ezért kedvenc előadóm Pál Feri lett. Nagyon jó megérteni magam, a társam, a család működését. Az előadásait többnyire a telefonom segítségével hallgatom, amikor valami egyébként unalmas dolgot csinálok. Nemcsak gyakran megnevetett, de felismerésekhez vezet, „felfedezésekhez”. Máriát is igyekszem bevonni egy-egy közös előadás-meghallgatásba.

Juhász Bálint

való találkozásban egyértelműen meglelhetem az utat az Úr felé. Ennyiben a Hangoló maga is egy lelki kapaszkodó. Segít összeszedetté lennem a pillanatban. Megerősít,

spirált indított volna. A közös játék inkább emel és feltölt. Hangol.

Most pedig húzz Te egy kártyát!

Koncz András

Egy ország, ami tetszik nekem.

Akárhányszor külföldön jártam, mindig tetszett valami az adott országban.

*Ita külön ki kellene emelnem egyet, Görögországot nevezném meg.
Nem az utazási irodák által a turisták felé mutogatott Görögországra
gondolok, hanem a mediterrán tájra, a közvetlen és kedves emberekre,
az igazi (nem a turistáknak szánt) görög zenére és táncra és
az „egészséges sűrűségben” található templomokra, amelyek valóban szent helyek.*

Lindeisz Ferenc

Egy adottságom, aminek örülök.

*Azt hiszem, a táncszínház fotózarához volt tehetségem...
10 éve belecsöppentem, és bár jelenleg szakmaváltás előtt állok,
az akkor megismert emberek, az ott szerzett tapasztalatok,
élmények sokat jelentettek/jelentenek számomra.
Annak is örülök, hogy megbízható és kitartó vagyok, mind a rám bízott
feladatokban, mind a magánéletben.*

Kenyeres Csilla

Kiadja: Háló Egyesület, www.halo.hu, tarsoly@halo.hu

Szerkesztők: Gaga Zsuzsa, Koncz András, Legeza Kata, Legeza Márti;

korrektúra: Lindeisz Ferenc; tördelés: Kenyeres Csilla; nyomda: Demax.